

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA,
DE

FONTICULORUM NOXIA CONCRE- TIONE,

Quam,

AUSPICE DEO PROPITIO,

Et Consensu atque Auctoritate Gratiſſæ Facultatis Medicæ,

IN ALMA REGIA FRIDERICIANA,

P R Æ S I D E

DN. D. MICHAELE ALBERTI,

ACR. MAJ. REG. BORUSS. AULICO ET CONSIST. MAGDEB. CON-
SILIARIO, MED. ET PHILOS. NATUR. PROFESSORE PUBL. ORDIN. ETC.

DECANO SUO SPECTATISSIMO,

Domino Patrono, Præceptore ac Promotore suo omni honoris cultu prosequendo,

PRO LICENTIA

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILE-
GIIS DOCTORALIBUS LEGITIME IMPETRANDIS,

HORIS LOCOQUE CONSVETIS,

ANNO MDCCXXXI. D. JANUAR.

PUBLICÆ AC PLACIDÆ ERUDITORUM VENTILATIONI

SUBJICIET

R E S P O N D E N S

JOHANNES MICHAEL BAUER,

RUGENWALDA-POMERANUS.

HALÆ MAGDEBURGICÆ,

TYPIS JOH. CHRISTIANI HENDELI, ACAD. TYPOGR.

OF THE CITY OF NEW YORK

ON THE MAYOR'S OFFICE

IN THE
CITY OF NEW YORK
IN THE
YEAR OF OUR LORD
ONE THOUSAND
NINETEEN HUNDRED
AND SEVEN

IN THE CITY OF NEW YORK

IN THE
YEAR OF OUR LORD
ONE THOUSAND
NINETEEN HUNDRED
AND SEVEN

IN THE
CITY OF NEW YORK
IN THE
YEAR OF OUR LORD
ONE THOUSAND
NINETEEN HUNDRED
AND SEVEN

IN THE
CITY OF NEW YORK
IN THE
YEAR OF OUR LORD
ONE THOUSAND
NINETEEN HUNDRED
AND SEVEN

IN THE
CITY OF NEW YORK
IN THE
YEAR OF OUR LORD
ONE THOUSAND
NINETEEN HUNDRED
AND SEVEN

IN THE
CITY OF NEW YORK
IN THE
YEAR OF OUR LORD
ONE THOUSAND
NINETEEN HUNDRED
AND SEVEN

IN THE
CITY OF NEW YORK
IN THE
YEAR OF OUR LORD
ONE THOUSAND
NINETEEN HUNDRED
AND SEVEN

IN THE
CITY OF NEW YORK
IN THE
YEAR OF OUR LORD
ONE THOUSAND
NINETEEN HUNDRED
AND SEVEN

IN THE
CITY OF NEW YORK
IN THE
YEAR OF OUR LORD
ONE THOUSAND
NINETEEN HUNDRED
AND SEVEN

IN THE
CITY OF NEW YORK
IN THE
YEAR OF OUR LORD
ONE THOUSAND
NINETEEN HUNDRED
AND SEVEN

IN THE
CITY OF NEW YORK
IN THE
YEAR OF OUR LORD
ONE THOUSAND
NINETEEN HUNDRED
AND SEVEN

PROOEMIUM.

Non exigua aut levis est exclamatio atque querela, quam *Seneca Ep. 109.* profert: *quid me doces scientiam inutilem? magna promifisti, exigua video:* Hæc indignatio & conquestio non modo in occupationibus ad scientiam spectantibus, sed & negotiis ad usum practicum pertinentibus opportunam causam & occasionem invenit; quem enim judiciosorum, attentorum & peritorum medicorum later, quam multa experimenta, consilia & sic dicta subjecta medicamentosa miris declamentur elogiis, de quibus vero illud valet, *multa promifisti, exigua video!* inde etiam illa calamitas atque offendiculum ex parte ortum capeffivit, quod si usus talium promissorum contrarios, aut alienos successus & effectus proferat, mens sollicita in varia tentamina ruat, adeoque fatalem & ominosam inconstantiam causetur, ut modo conatus qui-

dam practici suscipiantur, qui si exoptato fine destituuntur, aut aliam molestiam creant, viam ad alios, aut contrarios ausus parent, cum tamen juxta *Sym-machi Lib. VII. ep. 60.* *effatum continuatio experientiae vi-res suas renovet*, imo juxta *Platonem de Republ.* *usus re-rum continuatus, utilitatem, certitudinem, veritatem & salubritatem confirmet*: hinc in variis casibus non mo-do diu deliberandum est, quod semel statui debet, sed monitum illud in usum assiduum trahi debet, quod *Diogen. Laertius Lib. I. p. 60.* subministrat, *si quid agere instituis, lente id aggredere; cæterum in eo, quod elegeris, firmiter persiste*; & hæc firmitas in foro Medico heroi-cis virtutibus adscribi meretur, siquidem vel multi-plex variatio cum consiliis & auxiliis male fidos, si non plane noxios promittit effectus, vel remedio-rum aliquandiu & aliquatenus salutarium necessaria continuatio cum magno præjudicio abrumpitur, in-deque promissæ sanitatis exigua constantia observa-tur: hæc variatio & inconstantia multorum malo-rum causa evadit, ut illud huc quadret quod *Sopho-cles in Trachin. v. 1259.* exclamavit: *tu sopitum malum, irritas rursus!* quando pristinus morbus acerbiori gradu & majori vehementia revertitur, sed & ex prægressorum consiliorum & auxiliorum, qualiter-cunque salubrium abolitione ac omissione nova ea-que periculosiora mala originem sumunt: & quam-vis interdum quædam adminicula quadatenus in-commoda ac molesta existant, tamen juxta *Senecam ep. 107.* *optimum est pati, quod emendari non possis*: ea-propter in foro medico quædam dantur auxilia, de qui-

quibus lemma illud valet, *repetita juvant*, quæ tamen iterato usu non modo molestiam, sed aliquando plane transitorios dolores causantur; quæ ipsa vicissim si propter hæc incommoda plane negliguntur aut omittuntur, gravioribus damnis amplissimam pandunt viam: ita dantur casus practici & observationes, quod quidam homines singulis annis certo tempore ministrante vomitorio a variis ac periculosis morborum insultibus se liberaverint, id quod etiam in aliis casibus cum laxantibus, purgantibus & artificialibus sanguinis subtractionibus succedit, quæ individualia subsidia, ob tædium quoddam conceptum, omissa, retardata & neglecta, non modo tales morbos, quibus avertendis hætenus eadem usurpata fuerant, alliciunt, sed adhuc alia graviora pathemata accersunt: sicut nobis constat casus, ubi matrona quædam ad imminens catarrhum suffocativum avertendum pro ratione suarum circumstantiarum V. Snem in octogagesimum annum usque continuaverat, quæ vero vitæ amplius pertæsa deliberato illam sanguinis ventilationem omisit, at brevi post eodem catarrho correpta occubuit: quare multi homines ejusmodi medicamentosa auxilia abhorrescunt, quoniam aliquando continuationem requirunt & servitutem velut inferunt, imo si posthac negliguntur, antiquam tragœdiam aperiunt, unde sæpe exclamant cum *Menandro ap. Stobæum Serm. 102. semper aliud malum, post aliud mihi enascitur*: Quam ob rem multæ vicissitudines atque curæ sæpe officiosum Medicum affligunt, quando interdum morosi & im-

morigeri ægri salutaria consilia & auxilia penitus re-
 spiciunt, aut incongruè ac insufficienter eadem adhi-
 bent, aut præmature illorum continuationem ab-
 rumpunt: unde tandem in mentem incidit, quod So-
 phocles in *Ajace flag. v. 982.* elocutus est: *homines stulti,*
bonum in manibus cum habeant, non sentiunt priusquam
amiserint, aut quod Cicero in *orat. ad Brutum c. 47.* de-
 clamat: *quam cara sint, post cavendo intelligimus:* hinc
 auxilia non semper ex grato & accepto sensu ac usu
 dijudicanda sunt, sed ex effectu: unde quamvis quæ-
 dam valde incompta, ingrata & molesta videantur,
 tamen utilis illorum effectus reliquam molestiam de-
 mulcet ac sopit: quo valet illud *Eræsi ap. Herotod. Lib.*
1. c. 207. Meicasus, & si ingrati, mihi tamen extitere disci-
plinæ, aut ut *Cydonius in orat. de contemn. morb. p. 32. &*
69. profiteretur: res bonæ & malæ non dolore & voluptate,
sed utilitate & noxa dijudicandæ sunt: quando etiam in
 certis morborum catibus quædam circumstantiæ sin-
 gulare quoddam auxilium necessitant atque urgent,
 tunc interdum idem adminiculum in futurum repeti
 ac in usum trahi debet, ne consequentia & connexa
 quædam damna & pericula ingruant: imo quod
 magis est, aliquando contingit, ut quædam reme-
 dia sine necessitate sub nuda opinione ac spe, acqui-
 rendæ fortassis alicujus utilitatis, ordinentur & ad-
 mittantur, quæ sub æquiori dijudicatione magis of-
 ficiunt & turbant, quam proficiunt vel juvant, quo-
 rum usui tamen ita adfuescit natura, ut si imposte-
 rum omittantur, majora sanitatis offendicula conse-
 quantur: testimonio V. Snis citra necessitatem ex
 scriu-

scrupulosa sollicitudine de tuenda sanitate admissæ, quæ aliquando nihil levaminis, sed plus incommodi conciliat; aut exemplo pilularum sic dictarum domesticarum aloëticarum, præservante scopo adhibitarum, quæ successive in iisdem subjectis interdum alvum reddunt segnem, siccam & adstrictam, ut semper impofterum ingeri debeant, ni neglectæ, majora convocent damna: hinc juxta *Ambrosium ad cap. 7. Tobie*, nihil juvat alienæ miseriæ accessio: Hæc pensitantes inter alia specimina & testimonia practica Fonticulorum præc. hoc loco reminiscimur, qui non raro variis medicis & afflictis ægris sacræ anchoræ instar inserviunt; gestatione tamen & quotidiana directione sua non parum incommodi & molestiæ faciunt, ut varii illorum usus pertæsi, de eorum consolidatione & abolitione cogitent, sub spe obtinendæ ac possidendæ illius salutaris utilitatis, quam usus illorum conciliavit: quemadmodum vero successus & eventus non semper votis & expectationi responderet, sed quandoque contrarii effectus sequuntur, ita hæc præjudiciosa ac ominosa consecutio occasionem nobis præbuit, quo præsentī Inaugurali Specimine practica illam observationem de FONTICULORUM NOXIA CONCRETIONE explicandam suscepimus; cui instituto, ut DEUS sua clementia ac directione adsit annuatque, humillimis precibus flagitamus.

§. I.

Omnem mutationem periculosam esse, communi quodam proverbio exclamari solet: nos de absoluta illius veritate non disceptantes, thematis nostri memores sumus, quo *noxiam aliquam Fonticulorum* mutationem inquirere & indicare cogitamus: illustrabimus itaque paululum & quantum par est *tituli* nostri sensum, nec in *verborum grammatica* evolutione fluctuare placet; aliquo modo dubitantes de effato *Platonis in Gorgia*, quando ait: *qui gnarus est vocabulorum, gnarus etiam est verum*, cum in vocabulis aut notationibus *nominalibus* sensus *realis* nec semper, nec distincte, nec sufficienter hæreat; siquidem majorem assensum *Galeno* præbemus, qui in *Lib. 4. de loc. aff. cap. 5.* ait: *tum primum homines res ipsas neglexerunt, cum nimio studio nomina quærere inciperent*: quam ob rem non necesse ducimus, ut *nomina* thematis nostri exponamus: quando vero jam *Fonticulorum* mentionem facimus, tunc ejusmodi *ulcera cutis* dispecimus in *artificialia & naturalia*: de modo *per artem* fonticulos provocandi nobis sermo haud est, qui a multis medicis jam sufficienter descriptus prostat: illud vero hoc loco advertimus, quod in *historia medica* peculiari charactere, *dignitate & prærogativa spontanei* tales abscessus, *salutarem effectum* afferentes, commemorentur: inter alia hoc loco *Grammii* effatum in *A. N. C. dec. 1. an. 2. obs. 257.* ubi de *Fonticulis naturalibus in abdomine & thorace* agit, allegamus: *naturam*, ait, *optimam naturæ magistram esse & sæpe intento quasi digito artificibus monstrare vias,*
per

per quas commodissime velit ac possit ab humoribus superfluis, acribus & salsis liberari, præter cætera evincunt ulcuscula ista, quæ ipsa natura nonnunquam in externa corporis parte excavat, quæ proinde fonticuli naturales appellantur & contradistinguuntur artificialibus, quos naturæ ductum imitati Artifices, ope cauteriorum vel actualium, vel potentialium efformare solent: tales naturales fonticuli passim ab authoribus recensentur, conf. Glandorpheus in Gazophylaceo fonticulorum & Setonum cap. 7. p. 42. A. N. C. Dec. 1. an. 2. obs. 257. an. 4. obs. 116. 117. dec 3. an. 1. app. p. 133. an. 5. 6. app. p. 98. Zacut. Lusit. Med. Princ. Hist. Lib. I. histor. 20. obs. 18. p. 34. Nobis vero in hoc themate sermo est, de fonticulis arte excitatis & pro intricatis morbis aut profligandis, aut mitigandis, nec non pro tuenda sanitate & præoccupandis imminentibus morbofis afflictionibus, institutis: quo loco etiam ex observatione practica & veritate facti testamur & probamus, quod in variis casibus & necessitatibus illi desideratam, exoptatam & promissam opem afferant, in quibusdam vero spem fallant ac frustrentur; eapropter etiam impræsentiarum fonticulos utiles & salutiferos intelligimus, siquidem reliqui non consolidatione, sed apertione facta nocivi evadunt: proinde vero hoc themate observationes illas augemus & illustramus, quæ circa congruam adeoque salubrem & incongruam indeque noxiam fonticulorum directionem & tractationem versantur: neque tamen hac consideratione illas multiplices nocivas aut ambiguas fonticulorum qualitates indicare & explicare cogitamus, sed de illa singulari alteratione agere constituimus, quando iidem cum præjudicio & magno damno sanitatis, imo ali-

quando plane cum *periculo* vitæ occluduntur, coalescunt & consolidantur; five *præmature*, s. *promiscue*, s. plane *incongrue* & *illicite* id fiat; unde mox in *abstracto* significamus, quod fonticulorum concretio non modo *aliquando*, sed & *non raro male* cedat, & quod in quolibet instituto occludendi & consolidandi fonticulum magna *circumspectio* & prudens *præparatio* totius œconomiae animalis necessaria existat; id quod plurimi medicorum, qui fonticulorum utilitates con- & professi sunt, quorum magnum catalogum recenset *Schultzius in A. N. C. dec. 1. an. 3. obs. 256.* testantur ac inculcant: quod vero *non de qualibet* fonticulorum concretione tractemus, titulus perinde indicat; quamobrem *noxiam* præc. illorum sic dicendam coalescentiam explicare placet; quo ipso aliam eorum concretionem *innoxiam* & quidem vel *utilem* ac *necessariam*, vel *indifferentem* admittimus & significamus: quæ meditationes in præsentis tituli explicatione & illustratione *præliminari* commendatione annotandæ sunt.

§. II.

Quando itaque *noxiam* Fonticulorum *concretionem* explicare constituimus, tunc ultra institutum procedere haud lubet: interea *non quamlibet* illorum consolidationem *nocivam* prædicamus; hinc plurimi medici, qui de Fonticulorum usu & directione tractant, illam *simul* circumstantiam explicant, *quando* & qua *præcautione* fontes tales occludere liceat: interea tamen contingit, ut varii ægri & medici ad *hosce* fontes, ut ad *alios*, velut ad *asylum* & sacram anchoram confugiant, quando in *arduis*, *intricatis*, corruptis, contumacibus, diuturnis & refractariis morbis, in *quibus præcipue alia* auxilia desideratam & *exop.*

*exoptatam opem haud præstiterunt, illos aperiunt; in quibus
 fitales fonticuli vel aliquam vel nullam opem & utilitatem
 attulerunt & præstiterunt, tunc utrique aliquando de conso-
 lidando illo consilium capiunt, quæ concretio tamen inter-
 dum pessimas affert consecutiones, dum vel illis subiectis, qui-
 bus salubritatem aliquam conciliarunt, post administra-
 tam concretionem ob certas circumstantias aut pristinos,
 aut deteriores affectus morbosos causantur, vel si nullum
 adjumentum attulerunt, tamen aliquando tantum effece-
 runt & præstiterunt, ut ille affectus, ad quem adhibitus
 fuit talis fonticulus, non deteriores & acerbiores fecerit
 progressus, aut ut sub eodem affectu, natura huic extra-
 ordinario purgatorio adsueta, impofterum ægerrime ejus
 suppressionem & obstructionem toleret: proinde mentio
 injicienda erit concretionis fonticulorum noxiæ, quæ vel
 sponte contingit, vel ex instituto, aut arte promovetur &
 urgetur, aut neglectu admittitur; qualis consolidatio ite-
 rum pro diversa ratione & qualitate morborum & subje-
 ctorum perniciofa evadere potest: quod vero in multis
 subiectis & casibus fonticulorum præmatura, aut incon-
 grua & inconsulta concretio noxam afferat, multi medico-
 rum suo confirmarunt testimonio: hinc Guafatius de na-
 tura cauterii cap. 6. eloquitur: cauteria vite fluentia nunc
 crebram & magnam præbent utilitatem, modo exsiccata,
 impedita, oppressa & occlusa majus afferunt damnum: huc
 pertinent repetita Scholzii testimonia, quando Ep. 174. ita
 eloquitur: plurima exempla proferre possem eorum, qui-
 bus cauteria consolidata lethalia fuerunt: & consil. 281.
 multis exemplis erudimur, quam minime tuto cauteria præ-
 fertim in pedibus atque hoc nostro germanico aëre adhibean-*

zur: & dum propter aëris germanici intemperiem & frigiditatem clauduntur, quam subito mors consequatur: confirmat tale iudicium Guido tr. de cauteriis tr. i. c. 6. fontes bi si fluunt, salutiferi sunt, si obstipantur aliquando mortem afferunt: Horstius Lib. IV. Part. II. obs. 15. p. 354. ubi tristem calum de infelici fonticuli consolidatione profert, hæc subnectit verba: hinc patet ulcera diuturna, aut abscessus in quos natura se exonerat, caute tractandos esse, nisi in aliud tristiùs discrimen se conijcere quis velit. Vigo Lib. 2. tr. i. c. 19. profitetur: caveat quisquis salutis humanæ operam dat, ne cauteria fructuosa, aut diu gestata opprimat, ni funesti sequantur eventus: addimus Sennerti testimonium institut. med. Lib. V. Part. I. Sect. 2. c. 9. observationes medicorum attestantur eos, quibus etiam post multos annos ejusmodi ulcus coaluit, præsentissimum vitæ periculum, sæpe etiam mortem subitanæam incurrisse: conf. Bobnii iudicium de Off. Med. dupl. Part. i. c. 15. p. 314. quando indicat & monet: non facile consolidanda sunt ejusmodi ulcera in subjectis cachecticis, quæ multum ichoris, cum levamine affectus morbofi profundunt, hic tamen nondum omnimode cesset: & p. 315. ait: in Senibus fontanella vix unquam secure supprimitur, iis potissimum in quibus vigor vitalis deficit & ulcusculum copiosiore ichore manat: &c. accedit suffragium Riedlini Lin. Med. An. i. Mens. Mart. obs. 30. p. 91. cujus verba: licet ego illorum sententiæ non accedam, qui fonticulis occlusis mortem inferri, statuere non dubitant, cum illa experientiæ quotidianæ non refragetur, cautos tamen nos esse debere sanandis & non nisi causis omnibus, quæ eosdem excitandos suaserunt, cessantibus occludendos esse: vid. plur. Glandorpius in Gazophylacio fonticulorum & Sero-

num,

num, *Fienus Lib. 3. de cauteriis, Guarinonius de Sanando cauterio conf. 589.* & hanc observationem non illa testimonia infringunt & enervant, quæ fonticulorum, videlicet nonnullorum, sub congruis circumstantiis institutam sanationem non prohibent: uti *Rolfinckius in ordin. & method. medic. spec. Lib. 4. Sect. 6. Part. 2. c. 7. p. 430. n. 7.* loquitur: *si conferant juvamentum, nemo non illos gestat avide: ad aliquod tempus si non prosunt, tuto claudi queunt, neque natura ulterius illis oneranda: conf. Willisius & Capivacius de fonticulis, Riedlinus Lin. Medic. An. 5. Mens. Febr. obs. 8. p. 133. sub. tit. Fonticulus sine ulla noxa occlusus:* quo loco tamen hic author sequens testimonium ac judicium profert: *Fonticulos non facile esse occludendos, primo harum linearum anno, peculiari linea indicavi, nec hætenus defuerunt exempla, quæ in hac sententia me magis confirmarunt, cum ii præsertim, qui a malo, cujus ergo fonticulos excitari curarunt, non dum penitus liberati sunt, iis occlusis, quam male sibi consuluerint, malo denuo crescente conquerantur &c.* ast sufficiant hæc testimonia, pro thematis nostri defensione allegasse.

§. III.

Antequam ipsam noxam aut perniciosam consecutionem a fonticulorum concretionem provenientem, commemoremus, necesse esse judicamus, ut dum in aliquibus casibus innoxiam illorum consolidationem agnoscerimus, nunc brevi animadversione indicemus, in quibus subjectis & sub quibus circumstantiis generatim inconsultum & ominosum sit, fonticulos occludere: haud itaque securum est fonticulos sanare & quasi suffocare in subjectis, cuiuscunque fuerint ætatis, temperamenti & sexus, in quibus

quibus *prævalens*, intricata, *constans* & ferme habitualis *dyscrasia* humorum præsto est, quæ hætenus per fonticulos cum *euphoria* se *quadantenus* repurgavit, cui *purgatorio* natura facile *adsuescit* & posthac huius fontis obthurationem *ægerime* tolerat, dum contra sensum & *euphoriam* denuo valde illa *qualificata* humorum intemperies innovatur & *accumulatur*, ut vel ad *alia refugia* & *excrenacula impetuose* motus ruant, indeque periculosa alterationes oriantur, ut tanto impuritatum cumulo corpus in *graviora* damna delabatur: præcipue illis subjectis hæc fonticulorum *obstructio* inimica est, quibus salubre est, ob magnam impuritatum *copiam extraordinaria* tali via, ejusmodi *quotidianam* illorum excretionem promovere; dum *ordinariæ* evacuationes huic quantitati inquinamenti *minuendi minus* satisfaciunt, proinde etiam *inconsultum* est *indies* purgationibus, diaphoresibus, diuresibus, per *medicamenta* provocatis, *ordinem* reliquarum viarum & *vires* turbare ac enervare, siquidem commodiori, *securiori* ac leniori processu tale quid cum fonticulis perfici potest: id quod passim *Severinus* testatur in *Pyrotechnia Chirurg. Lib. II. Part. 1.* porro in *hiscæ* subjectis fonticulorum *oppressio nociva* est, in quibus viscera ad *concoctionem* utilium & purorum humorum, ac *depurationem* inquinantium succorum *debilia* sunt, in quibus ea propter *purgatorium* tale *extraordinarium* admodum fructuosum & sub certis circumstantiis necessarium est: quando in quibusdam subjectis *affluxus* & *effluxus* humorum ad fonticulos & ex *hiscæ* *diuturnus*, *largus*, *adsuetus* & *salutaris* est, tunc nuda illorum consolidatio valde perniciofa est: in quibus *aliæ* & quidem *ordinariæ* evacuationes, velut *alvi*, *urinæ*, *sudoris*, sub gestatione fonticulorum *sine præjudicio* paulu-

lum

lum *minuuntur*, in illis *haud* consultum est, *secure & cito*, aut *nude* eosdem *occludere*: quicunque in affectus *præcipites & vehementes* inclinant, in illis oppilatio fonticulorum valde suspecta est: homines qui de temperamento *sanguineo*, aut *choleric*o in *eminentiori* gradu participant, *ægre* frivolum fonticulorum sanationem tolerant: quicunque *suspecta pletthora*, aut *complicata impuritate* sanguinis laborant, in illis *non facile* fonticuli obstruendi sunt: subjecta quæ in *ominosas Hæmorrhagias* proximius propendunt, aut tales unquam cum variis *anomalis* successibus subierunt, in illis *facile* fonticulorum concretio *noxam* affert: quicunque homines suspectis, repentinis & impetuosius *congestionibus*, *inflammationibus*, *rheumatismis*, *febris*bus, *spasms*, *convulsivis* motibus obnoxii sunt, illi facile a fonticulorum consolidatione alterantur: in quibus subjectis *vitiosi motus*, maxime in *excessum* proni, affligunt, in illis perquam insegurum est, fonticulos facile opprimere: nec unquam convenit talem concretionem suscipere aut admittere, si non exacte eo corpus *præparatum* fuerit; id quod alias periti & circumspecti medici ordinare solent: *vid. Alex. Massarias Pract. Medic. Lib. 1. c. 19. Trincavell. Consil. Medic. Lib. 1. cons. 18. Glandorpius, Fienus, Guavaſetius Bobnius Libbr. & loc. cit.* in quibuscunque subjectis *subitaneæ* commotiones ad certas *excretion*es tendentes familiares sunt, in illis periculosum est, nudo ausu fonticulos extinguere & suppressere: quando porro tales fontes nondum *sufficientem* opem in *arduo & intricato* quodam affectu præstiterunt, tunc inconsultum est, *subito* illos obstruere velle: quando in *ominosis* affectibus *capitis & pectoris* fonticuli adhibiti,
aliqua-

aliqualem opitulationem obtulerunt, tunc minus securum est illos *frivole* occludere velle: in subjectis quoad motus *morales & vitales* eximie *sensibilibus*, indeque in *excessivas levium* alterationum prosecutiones *præcipitibus*, minus consultum est, fonticulos negligere & facile consolidare velle: in quibus *suspectæ* qualitates, ex *consuetudinis & hæreditariæ* dispositionis ratione pendentes, adsunt, in illis fonticulorum *vagæ* concretiones facile eximiam noxam inferre solent: quibus *cerebrum & totum genus nervosum* debile est, indeque *defluxiones & secessiones* humorosæ, aut *stagnationes* humorum *faciles & familiares* existunt, in illis fonticulorum sanatio multa *pericula* minatur: &c. hæc annotationes practicas, quibus adhuc plures addere possimus, si instituti nostri ratio requiret, allegare placuit, quæ indicant, in quibus *subjectis & casibus* securum *haud* sit fonticulos prompte & *sine alio habito respectu* negligere & occludere velle.

§. IV.

Fonticuli tales præcipue *noxam* minantur, quando *sine* habita *consideratione* *subjecti*, morbi & operationis ipsius sanantur; ita, ut in *nuda* illorum concretione homines acquiescant, nec *adversè* quid metuant, sed *insufficienter* judicant, quod fonticuli illi pro *arbitrio* excitati, nunc pro *lubitu* iterum *consolidari* queant, quando aut *desideratam* opem præstiterunt, aut *aliqualem* tantum utilitatem obtulerunt, vel *plane nihil* adjumenti attulerunt, in quo *posteriori* casu, pro *noxiiis* æstimantur, si *diutius aperti* servantur: proinde *noxia* fonticulorum concretio est, si *sine prævia* præparatione, quoad *motuum*, seorsim vero *evacuationum & reliquarum functionum naturalium*

&

& *vitalium directionem*, modificationem & moderationem, suscipiuntur; si porro *post peractam* illorum consolidationem *prava confectaria* haud tempestive *aver-*
tuntur, neque circumstantiæ in *individuo* observandæ, velut facilis *coacervatio* puri & impuri sanguinis, *peculiaris* propensio ad *faciles & largas* excretiones, proclivitas *distincta* ad *insolitos*, aut plane *anomalos* motus &c. *con-*
grua therapeutica methodo tractantur, ut *ominosas* valde consecutiones *haud* afferant & concilient: si præterea fonticuli occluduntur sine commendatione & ordina-
tionem *justi regiminis* & congruæ *diætæ*, aut convenientis *rerum* sic dictarum *non naturalium* usus, tunc facile *perniciosa* superveniunt confectaria: nec excusat, si fonticuli *sponte* in concretionem inclinant, ut eloquantur, daß Fontanell wolle mit aller Macht zugehen, man könnte dasselbe nicht offen behalten, licet non raro *negligentior* illius tractatio *hujus spontaneæ* concretionis causa existat: non minus *suspecta* talis est fonticulorum concretio, si *subito* contingit; quales *præcipites* mutationes, aut *ordinarias*, aut *extraordinarias* evacuationes comitantes, ut plurimum *perniciosa*, nec raro etiam plane *fatales* existunt: noxam subinde afferunt consolidationes fonticulorum, si contingunt, quando in *individuo* variæ *commotiones* sanguinis & reliquorum humorum admodum *intricata* & *ominosa*, nec non *animi* perversæ *alterationes* continuant: tanto magis *suspectæ* sunt illorum sanationes, quando *urgentur* & cum *adstringentibus*, *incrassantibus*, *exsiccantibus*, sic dictis balsamicis epuloticis & sarcoticis promiscue *coguntur*, licet fontes illi eo haud *prompte* inclinent: *noxa* insuper metuenda est, quando post fonticulorum oppressiones

pristinorum & prægressorum morborum, ut & causarum, quæ illos excitarunt, nulla amplius ratio & consideratio habetur, nedum aliqualis subordinanda medica directio instituitur: tanto certius & citius damnum horum fontium obstructionem sequitur, si enormes errores quoad regimen animi & corporis, nec non quoad rationem diætæ committuntur, unde consequens ac novus error priore deterior evadit: deinde noxam infert fonticulorum concretio, si posthac, dum videlicet illi fonticuli, exoptatam, desideratam & sufficientem opem baud præstiterunt, alii incongrui, rigorosi, impetuosus & motus valde exacerbantes ausus medici per prodigas, incongruas & confuse adhibitas V.Snes, purgationes, vomitiones, sudationes, salivationes &c. per heroica medicamenta & experimenta, per perversas humorum, viarum & motuum alterationes, &c. suscipiuntur: noxia pariter redditur illa fontium oppressio, quando fluentibus illis ob humorum abundantiam individua cum euphoria alias arte provocatas evacuationes humorum serosorum tolerarunt, quæ nunc cessantibus illis, vel plane negliguntur, vel insufficienter administrantur, ut suspecta talis illorum humorum colluvies, novas easque acerbiores afflictiones morbosas causetur: damnum etiam justo metu expectandum est, si fonticuli occluduntur in corporibus speciali inquinamento, si præc. irradicabile est, præditis, velut purpurato, scorbutico, venereo, subtili scabioso, in ulcerosas corruptiones prono, bilioso, semi aut quasi leproso, aliamque cacochymiam comprehendente: qualis dyscrasia humorum speciali insuper tali evacuatione multum levatur, corrigitur & minuitur, ne augmento suo magnam ac facilem noxam ejusmodi affli-

afflictis subjectis afferat: denique etiam noxa a tali fonticulorum consolidatione expectanda est in subjectis, quæ aut *pravis consuetudinibus in morum & vitæ œconomia* prædita sunt, aut in easdem *valde* inclinant, quæ proinde *talibus afflictionibus morbosis* obnoxia sunt, quales facile in *alias morbosas consequentias & metamorphoses* inclinant, quæ *multis ac diversis* consiliis & experimentis *medicis* utuntur: quippe quæ singulæ observationes selectæ & exquisitè practicæ in *fonticulorum* directone & dijudicatione judicioso & attento animo conciliandæ, annotandæ & applicandæ sunt.

§. V.

Proximum nunc est ut *noxios* tales *effectus* & consequentes *affectus* commemoremus, qui ab *inconsulta* Fonticulorum concrezione provenire solent: *generale* quidem testimonium Practicum est, quod *Rhases Lib. de affect. partium tit. 16.* profert, *fonticulum concreascentem gravissima attrahere symptomata*, attamen *Fallopianus in tr. de Cauteriis cap. 14.* & *Rodericus a Fonseca Consult. Medic. Tom. I. Consult. 49.* testantur, quod *fonticuli sine judicio sanati*, interdum *eisdem iterum convocent affectus*, ad quos prius ipsi adhibiti fuerant, & *Nicol. Piso de morb. cognosc. & curand. Lib. 1. c. 25.* ut & *Ballonius Consil. medic. Lib. 1. cons. 114.* non modo eandem observationem confirmant, sed proinde affirmant quod post *inconsultam fonticulorum suppressionem antiqui morbi vehementiori & acerbiori gradu revertantur*, imo communiter mortem causentur: testatur *judicia talia in Casu Practico Riedlinus Cur. medic. 167.* quo asserit & comprobat, quod *aphthalmia, quæ fonticulis alias curatur, fonticulo clauso,*

porro *succedat*: similem casum *D. D. Præses* observavit in virgine, quæ ex *retardata Mensium* eruptione gravem *ophthalmiam* perpeffa fuit, qualis fonticulo *fluente* eximie mitigata, *occluso* vero & exsiccato, valde denuo *exacerbata* fuit: deinde accidit, ut occlusi fonticuli magna vitæ detrimenta & pericula inferant, quæ *nova* illorum a-
 pertione averti debent: talis casus allegatur in *A. N. C. dec. 1. an. 2. obs. 257.* ubi *p. 384.* hæc leguntur verba: *Cum tandem a Chirurgis consolidaretur, angustiam pectoris, spirandique difficultatem patiebatur æger, adeo quidem ut de-
 nuo ulcus recludere opus fuerit:* quæ relatio, licet occasio-
 ne fonticuli *naturalis* allegata sit, tamen ad *reliquos* com-
 mode applicari potest, hinc *Claudius Deodatus Panth. Hy-
 giast. lib. 3. c. 27.* eloquitur, *fonticulorum præmature aut
 perversæ curatorum prævi successus, illorum renovationem
 sine mora urgent:* Aliquando evenit ut fonticuli, *incon-
 grue* sanati, pectus maxime offendant & illico *periculosum
 asthmaticum* statum causentur: ita *Lælius a Fonte consf. 8. p. n. 65.* fonticulum sanatum utpote *asthmatis* causam alle-
 gat, in quo casu refertur, quod patiens ille etiam *mor-
 tuus* sit; *Horstius Lib. 4. Part. 2. obs. 15. p. 354.* comme-
 morat *difficultatem spirandi & anasarcam ex fonticulo
 clauso ortam;* quæ patiens de hinc etiam *mortua* est: non
 nunquam tales *infelicitèr* occlusi fonticuli, non modo *præsti-
 tos* morbos, sed simul *alias suspectas morbosas complicationes*
 accersunt: aliquando *loco* pristinorum, *novi* quidam alii,
 sed valde *intricati, refractarii, periculosi & quandoque
 extreme corrupti* consequuntur morbi: non raro evenit,
 ut tales *consequentes* morbi aut *incurrabiles* evadant, aut
 intra *brevem temporis terminum funestum exitum* cau-
 sentur.

sentur: tales *sinistræ* & suspectæ consecutiones, quandoque pro ratione *individuum* & in illis *singularium* circumstantiarum obviarum, *cito* superveniunt, ac interdum *plenariam* fonticulorum concretionem nedum quidem expectant: *omnes* præterea affectus, qui fonticulorum concretionem excipiunt, sunt qualitate sua, etiam si *lenes* ac *leves* videantur, *suspecti*, dum facile *periculosos* progressus faciunt: neque illa in ipso *consilio* admittendæ consolidationis fonticuli omnimode *incuriosa securitas* ingenua est, sed potius *peritus* medicus ad *sinistros* successus *paratus* esse debet: quando *post* talium fonticulorum consolidationem aliæ *salutares ordinariæ* excretiones turbantur, *malum* indicium est: si valde *anomali* motus, *virium* prostrationes, *somni* turbæ, *appetitus* vitia, *animi* languor, *corporis* extenuatio consequuntur, suspectum crinomenon est: *sudorem* fœtidum & *urinam* turbidam fonticulorum repressionem sequi, *non absolute* malum est, nec etiam *moderata* diarrhœa consequens *pravum* signum exhibet: *semper* vero *malum* omen est, si post talem concretionem *cito* & *valde* tota œconomia vitalis *turbatur*: omnes *repentini* motuum *excessus* & *defectus*, hanc concretionem excipientes, *pessimi* prælagii sunt: affectus fonticulorum concretionem consequentes, *caput* invadentes, *nervosum* genus affligentes, *pectus* insultantes, *respirationem* obruentes, *semper suspecti* & periculosi sunt: Et hæc observationes in succincta, ex parte etiam *prognostica*, præsentis tractationis deductione commendare placuit.

§. VI.

Nunc *seorsim* de Fonticulorum concrecione notan-

dum, quod capiti aliquando afferant & concilient *cephalæ-*
am, ominosas *vertiginosas* perturbationes, sinuum *in-*
farctus contumaces *catarrhales*, eximiam *debilitatem*, sensu-

um *internorum* languorem, communem *torporem*, affe-

ctus *soporosos*, *oculorum* obscuraciones, defluxiones *bu-*
morosas intra *oculos* & ad *ures*, *cataractam*, *amaurosin*,
tumores suspectos in partibus *glandulosis*, præcipue *paroti-*
dibus, affectus *paralyticos*, tremores, *catarrhos* aut *fixos*, aut
immodice & ultra modum fluentes, dolores alios *obtusos* &
 suspectos, quin plane *apoplecticas* consecutiones, pro diver-

sitate *subjectorum* & affectuum *præcedentium*; aliquando
 defluxiones ad *dentes* & *gingivas* tendunt & in iisdem ma-

gnos *cruciatus* & suspectos *tumores*, quin aliquando omi-

nosa *ulcera* causantur; tales affectus capitis non modo a
 fonticulis, *antea* in *capite* gestatis, nunc vero occlusis,
 sed etiam ab *aliis*, ortum ducere solent; deinde invadunt
 interdum *noxii* affectus, fonticulorum concretionem ex-

ciipientes, *pectus* & in illo causantur contumaces, intrica-

tos & arduos *asthmaticos* morbos, *corruptos catarrhales*,
suffocativos, magnam *angustiam* inferentes, *palpitationes*
cordis, in junioribus & plethoricis *conatus*, imo *actuales*
succellus hæmoptrylicos, *perversa pathemata inflammatoria*,
 inflammatorio - suffocativa, *asthmatica convulsiva*, rhev-

matico - strangulatoria, rhevmatico - pleuritico - peripnev-

moniaca, dyspnœam, *phthisin*, *oppletiones* humorosas cum
 difficili respiratione & *suffocationis* metu conjunctas, *spas-*
mos diaphragmatis cum *suffocationis* comminatione con-

junctos, insolitam salivationem cum magna *humorosa pul-*
monum opplerione stipatam, *polyposa* cordis concremen-

ta, periculosas *congestionis* pulmones affligentes & mi-

ram

ram *angustiam* ac oppressionem respirationis inferentes; aliosque *corruptos*, anomalos & valde intricatos affectus: interdum *occlusi* fonticuli in *abdominis* cavitate tragediam *consequentium* morborum aperiunt & agunt, inque illa *diversa* & *perversa* affectuum schemata generant, velut enormes *vomitibus*, *colica* tormina, diarrhoeas *prodigas*, aliquando plane acres, mordaces, *biliosas* morbos, varios *mesenterii*, *stagnationes* humorum, pathemata *hypochondriaca*, *Lienteriam*, suspectas & valde angentes *flatulentias*, præludia *tympanitica*, *iliaca* schemata, *Hepatis* infarctum, *tussim* stomachalem & hypochondriacam valde suspectam, dolores *lancinatorios* *intestinum* & *mesenterium* vexantes, *cachexiam*, *hydropem*, *hecticam*, *icterum* nigrum, *melancholiam* hypochondriacam, malum *spleneticum*, *abscessus* mesenterii, aliarumque partium, indurationes *glandularum*, morbos *pancreatis*, præc. abscessum hujus, *hydatides*, valde dolorificos & intricatos affectus *nephriticos*, suppressiones Urinæ, indeque proveniente *Ischuriam*, aliquando *dysuriam*, *spasmos* & *ulcera* vesicæ urinariæ, dolores *absconditos* cum *convulsivis* commotionibus conjunctos in abdomine sævientes, turbas & *anomalias* valde suspectas *mensium* & *hæmorrhoidum*, in quibus personis hæc *posteriores* præsentibus fuerant: ominosi *tenesmi*, *ulcera* & *fistulae ani*, *procidentia* ejus, præcocem *tabem*, *marasimum*, *insensibilitatem* in visceribus & officiis in abdomine occurrentibus, *tumores* in abdomine, *hydropem uteri* & *ovariorum* aliaque valde perplexa & *abscondita* morborum schemata: Nec tantum in *interna* corporis regione talia *intricata* morbosa specimina fonticulorum *incongruam* concretionem sequuntur, sed etiam nonnunquam

quam *externa* corporis regio variis talibus afflictionibus ab *eadem* causa obnoxia redditur; inde quandoque oriuntur *rheumatismi* pertinaces valdeque dolorifici, *tumores*, *œdemata*, *fungi* in juncturis sive articulationibus membrorum, *spasmi*; quemadmodum *Mercurialis Tom. 4. p. 175. Podagram* plane, a tali causa ortam, commemorat; hisce affectibus annumeramus *Erysipelas album*, *Phlegmonem*, *Cancrum mammarum*, (*vid. Scultetus armam. Chirurg. Part. 2. obs. 46.*) *scabiem* *scedam* & *acrem*, *malum mortuum*, *ulcera* alibi *erumpentia*, *defluxiones* acres in articulationes cum magno dolore conjunctas, *cariem* ossium, *spinam ventosam*, *contracturam*, *ariduram*, *tabem*, *paralysin*, *herpetem*, *serpignes*, *efflorescentias* aliarum pustularum valde prurientium; ardentium & facile ulcerascentium &c. quibus annotationibus adhuc annectimus, quod *fonticuli* ut plurimum in hominibus brevi *morientibus* singularem mutationem subeant, ut vel *colorem* ominosum præsentent, vel humorem *cadaverosum* fundant, vel *exsiccantur*, vel nimium *relaxentur*, vel *concrecant*. *vid. Ægineta Lib. 6. Mich. Gavassetus tr. de recta cauterii applicatione, Gordonius de Cauteriis*: quare *Roder. a Castro in Syntagm. prædict. Part. 1. c. 6. part. 4. ait*: *Clauditur fonticulus, quia homo est morti proximus: conf. Lancisius de mortibus subitaneis: Lib. 1. c. 19. §. 19. p. 65.*

§. VII.

Quod vero tam *perniciosi* effectus *Fonticulorum* *inconsultam* consolidationem sequantur, brevi *causali* explanatione indicare lubet: nominamus itaque sensu *vulgaris* hæc *confectaria*, *nociva*, quamvis in *variis* talibus *supervenientibus* affectibus *salutaris* etiam quidam respectus occur-

currat; at quia hæc annotatio non *proprie* ad præsentis nostri propositi rationem spectat, ita in subsidium commendamus *disp. D. D. Præsidis de Morborum salubritate*, quæ eandem annotationem fusius illustrat & confirmat: hoc vero loco significamus, quod tales affectus consequantur, aut quod *fonticulorum concretio* ea propter *aliquando noxia* fiat, quia *salutaris* hæc evacuatio, qua multa copia impurarum & *inimicarum* materialium removetur & corpus cum insigni *emolumento* ab eadem *liberatur*, eo ipso *cohibetur* & *supprimitur*; hinc *salutiferi* hi fonticuli, quos *Rhases* propterea *Fontes* nominavit, in *lib. de cauteriis*, *conf. Severinus Pyrotechniæ chirurg. Lib. II. Part. 1. cap. 9. p. 234.* obstruuntur, materia *excrementitia* *retinetur*, *coacervatur* & *novos* perniciosos effectus in corpus *individui* exequitur; unde *humores* magis depravantur & *inquinantur*, *sensibiles* vicissim solidæ textæ & structæ partes *insensissima* qualitate *offenduntur*, *stimulantur* & ad proximam *corruptionem* disponuntur; quid quod *laudabilem*, videlicet *gelatinosorum*, humorum *temperies* & *consistentia* læditur, indeque valde *morbosa* impuritas, *acrimonia* & *condensatio* generatur, ut huc illuc in corpore *stases*, *infarctus* & *ulcerascentes* corruptiones oriantur, cum quibus, sub *certis* circumstantiis, nunc *dolores*, nunc ad *avertenda* hæc prava *confectaria*, *spasmi* & *convulsiones*, nunc ob *gravissimam* offensionem corporis motuum *ordinariorum* *desertio* & *omissio*, velut *paralysis*, &c. cum connexis pathematibus superveniant; interdum ob *eximiam* & *vix corrigibilem* læsionem talem, corpori inductam, *motus* iidem *successive* *intercipiuntur*, ut partes *exarescant* & *contractura*, *atrophia* ac *tabe* correptæ, quasi emo-

riantur: tanto magis in hoc casu, ubi fonticulus *inconvenienter* occlusus fuit, habenda est ratio *consuetudinis*, imprimis in subiectis *sensibilibus*, ob quam *majori applicatione* motuum ac *intensiori* æstimatione hæc *excretio* per fonticulum pro *distincte* salutaris ac *necessaria* servata & tractata fuit; inde non raro accidit, ut *peregrinæ* & *insolitæ impuræ* & *noxie* substantiæ, ad *singulares* morbos excitandos idoneæ, *ex fonticulis* ejiciantur: sub quo statu *natura tali* consolidatione fonticuli valde *offensa*, ad *alias* commotiones, hanc eximie *præjudiciosam* suppressionem, *compensantes*, invitatur, ut *alio*sum non modo *illa* materia, quæ *hactenus* e fonticulo eliminata fuit, sed & *alia*, quæ in certis individuis *connexam* offensam affert, velut *sanguis*, *bilis* &c. *impetuosus* motu transferatur, atque ex *aliis*, aliquando plane *incongruis*, aut suspectis, aut valde *nobilibus*, *sensibilibus* & teneris partibus, *periculosa* excretio urgeatur, cum quo *vehementi* ausu, varii effectus, actu & *vere noxii* cohærent, videlicet subitanæ humorum *stagnationes* & *stases*, partium tenerarum *distensiones*, *oppletiones* & relaxationes, nec non tenerrimorum *canalium* *disruptiones*, humorum *extravasationes* & præcipites *mortiferae* corruptiones; quando præterea quædam subiecta ob peculiarem *vigorem* & *temperamenti* sui alacritatem in *strenuas* evacuationum & *moliminum* excretoriorum prosecutiones *perquam* inclinant, tunc in iisdem *incongrua* Fonticulorum concretio ad *vehementes* *vicariarum* evacuationum subordinationes & promotiones *otiosissimam* subministrat occasionem; in quo processu facile fontici & *periculosi* committuntur *excessus*: quod si etiam ejusmodi *supernumerariæ* & *extraordinariæ* evacuationi, citra *singula-*
rem

rem opem, ob certas alias rationes adsueta fuerit natura, tunc illius suppressio variis præjudiciis consequentibus ansam præbet, ut aliis motibus translatorii & eluctatorii defectus ille urgeatur: hinc pro subjectorum differenti qualitate ratione morborum perpefforum, morum consuetorum, constitutionis corporis, diætæ, regiminis & tractationis medicæ, suspectam talem Fonticulorum suppressionem nunc excessivi quidam motus, nunc in defectus proclivia morborum schemata excipiunt, unde varia alia damna irruunt: quam ob causam toti œconomix vitali gravis infertur turba, cujus consecutaria tanto efficacius noxium totius tragædiæ exitum accelerant: proinde non modo copia coacervata pravæ cujusdam materiæ perniciem minatur, sed & perturbationes motuum & functionum Secretoriarum reliquam corporis officinam corrumpunt, invertunt, destruunt: imo supervenientes motus congestorii, alias partes insultantes, in hisce nunc repentinam humorum stagnationem & stasim causantur, alibi easdem valde enervant, ut suis ordinariis salutaribus officiis porro fungi ægerrime queant; hinc in ejusmodi partibus perniciosi abscessus, cum connexa tabe & hectica oriuntur; ut propterea in tali casu valeat, quod nulla calamitas sola existat & quod Seneca in Consolat. ad Marciam c. 10. eloquitur: tota vita flebilis est: urgebunt nova incommoda, priusquam veteribus satisfeceris: neque mirum esse debet, cur sub ejusmodi facie rerum ut plurimum intricati & corrupti consequantur effectus: quid quod, si alias vires naturales languent, quæ hætenus hoc fonticuli purgatorio sublevatæ fuerant, tunc post illius obstructionem celerior funestus eventus metuendus est: quæ succincta,

fundamentalis tamen disquisitio *Pathologica* nostro instituto proinde etiam *nervo* præsentis thematis satisfacere potest.

§. VIII.

Ne vero Fonticulorum consolidatio *noxam* afferat, placet adhuc *consilia* & *auxilia* salutaria annectere, quibus *prava* consecutaria tempestive & legitime *averti* queant: interim dantur etiam fonticuli, qui in certis *subiectis* & sub peculiaribus *circumstantiis*, semel provocati & *aliquandiu* gestati, nunquam consolidari debent, quoniam in illis casibus nulla *certa* dantur adminicula, quibus morbo-
sæ consecutiones intercipi possunt; unde potius sub concursu & conciliatione *therapeuticorum* consiliorum *salutaris* illorum *apertorum* & fluentium fonticulorum præsentia *medicamentis* congruis adjuvari debet: Quando vero vicissim quidam medici periti, in *certis* casibus consultum esse judicant, ut post congruum temporis decursum fonticulum consolidare queant, tunc antea corpus ad talem concretionem *præparari*, deinde ipsa concretio juste *dirigi* & post consolidationem *reliquus* status œconomiae vitalis ordinari & adjuvari debet, ne *perniciosi* effectus superveniant: *Primam* occupationem quod concernit, tunc antea collectæ in primis regionibus impuritates cum *congruis* laxantibus, *varianti* constitutioni corporis quadrantibus, educendæ sunt; huc spectant remedia *rhabarbarina*, *mannata*, *tamarindinata*, *passulata*, *prunata*, ut & in corporibus humidis & pituitosis, remedia ex G. ammoniaco, agarico, resina salapp. præpar. & mercurio dulc. conficienda; hisce pro ratione qualitatum diversarum conjungenda sunt *resolventia*, & balsamica, velut herbæ amaræ

c. b.

c. b. cochlear. absinth. cent. min. scord. fumar. beccabung.
 trifol. fibr. nasturt. radices angelic. helen. imperat. aristol.
 rot. cyp. rot. carlin. caryophyllat. vincetox. pimp. alb. ga-
 lang. gentian. rubr. Zedoar. similiaque: hæc auxilia sicut
corrigente, aut præparante & *evacuante* virtute prædi-
 ta sunt, ita in hoc casu in *variis* formulis offerri possunt,
 ex quibus etiam in *aptis* subjectis *vina* medicamentosa
 conferunt: deinde ordinanda veniunt interna *temperan-*
tia & *perversas* commotiones anticipantia, ut sunt *absor-*
bentia teneriora, aut horum magisteria, Lap. 69. citr.
 conchæ tartarificatæ, Magist. C. C. corall. rubr. ppt. corall.
 alb. ppt. aut utrorumque Magisterium, C. C. sine igne,
 Mat. perl. remiscenda cum nitro depur. arcan. duplic. aut
 crystall. tart. antimon. diaphor. & cinnabar. hæc mutan-
 da sunt cum aliis temperantibus, velut spiritu nitri dulc.
 cum tinct. antimon. tartarif. & ess. succin. juncto, quo nomi-
 ne convenit potio ex Aqv. destill. Scorzon. scabios. galeg.
 meliss. citr. fl. sambuc. millefol. chærefol. c. b. miscenda
 cum Gelatin. C. C. liquid. Spirit. nitr. dulc. tinctur. corall.
 & Specif. cephal. Michael. proinde conducunt auxilia ex-
 cretionem *diaphoreticam* & *diureticam* paululum promo-
 ventia, quo pertinent Essentiæ ari, helenii, vincet. juni-
 per. angelic. pimp. alb. succin. cum spirit. nitr. dulci foci-
 andæ; aut Spirit. tartar. Spir. nitr. dulc. ess. absinth. com-
 pos. & succin. invicem mixta, interponantur mitiora &
 selectiora *carminativa* & *confortantia*, tam *diætetica*,
 quam *pharmaceutica*: roborante scopo inserviunt *Succi-*
nata & *Sassafrata*, temperata tamen remedia: evitetur
 omnis *impetuosus* humorum commotio & excretio: *tran-*
spiratio paululum auctior indies conservetur, quo inter

reliqua adminicula Decocta mitius calida spectant, velut herbæ Théæ, aut ex Scorzoneræ radice & C. C. raspatō parata; quibus cum non modo *temperies* humotum promovenda, sed & excretio urinæ & successus *placidi* sudoris, adjuvanda: in aliquibus subjectis, ubi præc. sanguinis *copia* urget & variæ ominosæ illius *commotiones* occurrunt, aut ex *utrisque* fontici affectus *morbosi* prægressi ortum traxerunt, quibus derivandis, *revellendis* & minuendis fonticuli adhibiti fuerant, præstat sub hac præparatione opportunam & *modicam V. Snem*, aut in *carnosis* personis *scarificationem* administrare, de reliquo etiam per *intervalla Pediluvia* in usum vocare & subinde in *Regimine* ac *Diætâ* justum moderamen observare; denique fonticuli consolidationem suscipere integrum est.

§. IX.

Ipsa vero Fonticulorum consolidatio ita dirigenda est, ne illa *subito* succedat, neve per *adstringentia*, *exsiccantia* & *repellentia* urgeatur aut præcipitetur; hinc *plurimi* medici ordinant, ut, si antea fonticulus in *capite* gestatus fuit, in vices ejus, quando ille coalescit, alius in *brachio* & si hic concrevit, denique novus in *pede* instituat, ac ita successive non modo caput a periculosis insultibus præmuniatur, sed & quilibet fonticulus *securius* occludatur: eapropter concretio hæc *successive* contingat, ut indies illius manatio *quadantenus* minuatur; interea peritus medicus judiciose & attente *præcaveat*, ne sponte subito exsiccetur, retrocedat & coalescat; hoc si contigerit, remedia adhibeantur, quæ *leniter* fonticulum ad *manationem* stimulant; sub reliquo directorio in *ambitu* illius adhibeantur emplastra remissius *discurientia*, *roborantia* & sic

sic dicta defensiva, ut ulterior largior *affluxus* avertatur: ad fonticulum vero in personis *succulentioribus*, si necessitas requirit, *essentia balsamica Stabliana*, parcius cum essentia hyperici mixta adhibeatur, aut unguentum digestivum cum oleo ovorum, oleo hyperic. succino pulveris. mastich. & liquamine myrrhæ combinatum; servata illa cautela, ne *promiscue*, ne *sæpe*, neve *prodige* talia admittantur: interea *interne* usurpentur prælaudata *laxantia*, placida *diaphoretica* & temperata *diuretica*, quibus cum *decubitus* humorum ab *aliis* locis avocetur, avertatur & si quid interea *impuritatis* regeneretur, illud per hæc excretoria specimina & loca tempestive ejiciatur, ne sua *præsentia futuris pravis* confectariis ansam præbeat: præcipue vero conferunt in quibusdam subjectis decocta ex rad. Scorzoner. Liquir. Sarsapar. Vincetox. gramin. herb. c. flor. arnic. & millefol. teucr. scabios. centaur. min. Lign. Sassafr. Santal. citr. bacc. junip. sem. fcenic. passul. utrisque & crem. tart. eo etiam pertinent Essentiæ supra laudatæ; servato eodem *regimine* ac *diætæ* modo & ordine: interponantur remedia *temperantia* & *antispasmodica*, cum selectis *sedativis* & *diaphoreticis* sociata; quibus ultimis specif. cephal. Michael. & Pulver. Marchionis annumeramus: sub eodem processu consultum est, ut non modo alvus *constanti* gaudeat successu, sed & ut aliquando *admoneatur* & *lubrica* conservetur; id quod sub *diætæ* per passulata, prunata, oleosa esculenta, olivarum comestionem, & liquida gelatinosa obtineri potest: de reliquo in & externum *frigus* arceatur & sub bona corporis obtectione transpiratio insensibilis in congruo & sufficienti successu teneatur: Quando denique hæc concretio peracta fuit, tunc

con-

continuentur *lenes laxationes*, quæ pro diversitate *subjectorum*, *causarum* & *temporum* aliquando cum formula *infusorum vinosorum* perfici debent, sub quibus remedia *resolventia*, *roborantia* & *diuretica* commode propinari possunt: evitentur tamen potentes, simultaneæ & impetuosæ purgationes, quæ nimia sua commotione & irritatione alia *periculosa* consecretaria convocant: subordinentur remedia & regimina *æqualem humorum distributionem* & *necessarias* subinde evacuationes inferentia & promoventia: præcipue vero ordinentur auxilia *supervenientem humorum intemperiem* & *acrimoniam corrigentia*, ex quibus ordinamus teneriora *absorbentia* & *diaphoretica fixa*, regulum antimonii medicinale, bezoard. miner. antimon. diaph. cerussam antimonii, & in quibus *largior* confluxus humorum pituitosorum præsto est, ibi parcus & moderatus usus *Sulphuris* in floribus aut *Tinctura* internus, aut *antimonii* crudi proficit: eo porro referri merentur decocta C. C. aut Scorzonerae passulata, aut *temperatiora* & *dilutiora Lignosa*: hanc *mundificationem* & *correctionem* humorum adjuvant insuper *pilula Stablianae* aut correctæ *Beccherianae iteratis* vicibus assumendæ, & interdum cum extr. panchymag. Croll. aut pil. de Succin. Craton. miscendæ: præterea conducunt remedia *resolventia* & remissius *diaphoresin* ac *diuresin* promoventia; quo pertinent prædictæ *Essentia* & in nonnullis *subjectis* Ess. scordii, fumariae, valerian. myrrh. L. Sassafr. Lignorum, & quidem in illis, quæ *temperatioris* ac *humidioris* sunt constitutionis: diuretico fine conveniunt Tinct. antim. tartarif. Tinct. & Spirit. tartar. spir. sal. ammoniac. anisat. succinat. therebinthinatus, spirit. nitr. dulc. ess.

ess. Succin. vincetox. &c. & quemadmodum sub usu talium remediorum prædictæ excretiones leni modo succedere & continuare debent, ita per intervalla *diaphoresis* moderata cum *regimine* admittenda & suscipienda est; præter hæc adhibeantur interdum auxilia *concoctionem* sublevantia, aut sic dicta *stomachica* vel diætetica, vel pharmaceutica: loco potus cerevisiarii decoctum dilutius ad *sanguinis depurationem* & *excretionum* promotionem ordinetur, sive *avenaceum*, sive ex C. C. paratum: cavendum tamen est, ne vel *multitudine*, vel nimia *frequentia* remediorum talia subjecta magis enerventur.

§. X.

Quam ob causam denique eximie proficit, *Diæta* convenienti ipsis succurrere, in qua *temperata* gelatinosa præcipue conferunt, exclusis pinguedine & carne *suilla* & *vervecina*, carnibus adultis crassis, viscidis, salitis, fumo imprægnatis, ut & aliis esculentis, *cruditates* generantibus, *operosam* concoctionem postulantibus, flatus producentibus, *primas regiones inquinantibus* & *onerantibus*, aliasque *turbas* inferentibus, aut *impurum* chylum præbentibus: fugienda sunt *acida* & quæ alias humores *incrassare* solent, ut & *evacuationes* salutare & necessarias turbantia & sufflaminantia, sanguinem *nimum* augentia, & valde *commoventia*; quare cum aromaticorum usu moderamen servandum est: Lac *parcius* usurpandum: vinum neque *frequenter*, neque vile, sed generosum eligatur & præferatur: calor moderatus quoad in & externum usum observetur; frigus vero arceatur: aër *temperatus* & excretiones *moderatas* allevans usitatus adhibeatur: *motus corporis* exerceatur modice & constanter:

E

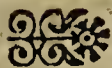
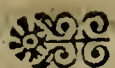
nimia

nimia desidia nocet : animus moderamini studeat & ab affectibus ominosis abstineat. Acidulae & thermæ parum in hoc casu profunt; ad minimum non tantum proficiunt, ac hætenus commendata consilia & auxilia: quare præstantiora, nunc commemorata, illis præferimus. Si vero in hac tractatione fonticulorum concretiones non acquiescunt, sed vel *spontaneam* vicariam eruptionem & apertionem ulcerosam urgent, vel *motibus aliis pristinam* apertionem requirunt, tunc denuo fonticuli recludi debent. Denique in hoc posteriori membro, quod modo prosecuti sumus, sanguinis *artificiales imminutiones* in talibus subjectis, uti antea descripsimus, negligi non debent; *spontaneæ* etiam & adsuetae leniter *promovendæ* & in successu congruo conservandæ sunt: quo loco adhuc reminiscimur illius effati ac judicii, quod profert *Riedlinus Lin. Med. An. 5. Mens. Febr. obs. 8. p. 135.* quod aliquando, sed non semper applicari potest: *Sicut huic matronæ* (judicat videlicet author, quod interdum sine noxa fonticulus occludi possit) *in senectute jam constitutæ non obfuit sanatus fonticulus, cum tamen hanc ætatem quædam plerumque comitentur mala, quæ fonticulos summe requirere videntur, ita minus obesse poterit iis, quibus adhuc pueris talia ulcuscula inusta fuerunt, cum crescentibus annis, mala illa, quæ hoc remedii genus indicarunt, plerumque decrescere soleant:* porro idem author *Cur. med. 982.* indicat & judicat: *omnino enim fonticuli ubi plus molestiæ inferunt, si præcipue parum materiæ fundant, sic sat tuto occludi possunt:* nos vero etiam in hoc casu circumspeditionem & directionem medicam commendamus: addimus judicium *Waldschmidii in monitis medicis de Catarrho suffoca-*

foca-

focativo, ubi ait: Fonticuli se commendant præservana. Quær. an iterum occludi possint: Resp. eadem manente sanguinis & humorum circulantium dispositione (obliviscitur hic author œconomix motuum, cujus supra mentionem fecimus & quæ juxta varios respectus magni momenti est) vix tuto posse sanari: ast ubi temperamenti fit mutatio & æger ex termino ætatis transit ad alium, v. g. ex infantia in pueritiam &c. quid ni poterunt citra periculum occludi hæc ulcera: annectimus pro colophone aliud ejusdem authoris judicium de fonticulis, in disput. cui tit. astrologus medicus §. 20. in illis qui lautius & largius cenant, aliquem præstare possunt effectum, forte non contemnendum: dandum tamen aliquid consuetudini & credulitati: ut enim nulla datur fere religio, quæ non suas habet (sano tamen sensu) superstitiones, ita in ipsa medicina, plura ejusmodi IDOLA reperiuntur, quæ magnam sibi pariunt inter homines confidentiam, ut in ludicris his remediis ægros habeamus valde morigeros, in seriis vero & quæ in cura omnes ferunt punctum semper contrarios: nolo tamen author esse, ut quis hisce motus, ulcuscula illa statim occludere velit, id quod citra incommodum vel etiam periculum fieri nequit: consueta enim, & si deteriora, insuetis minus nocere solent. Sed abrumpimus nunc præsentis tractationis filum & DEO T. O. M. pro præstito suo auxilio in expediendo hoc labore, humillimas persolvimus gratias, nosque ac nostra reliqua conamina almæ & cœlesti ejus directioni & benedictioni consecrantes & commendantes, quo ex optatum & prosperum semper fortiantur

F I N E M.

NOBILISSIMO ET DOCTISSIMO
DOMINO CANDIDATO

S. P. D.

P R Æ S E S.

Quod Galenus in *method. med. Lib. 10. c. 10.* elocutus est, *quando satius est, sunt ejus verba, aliquid nonnulla fiducia, vel cum periculo facere, quam spe adempta certo perire: tanto profecto satius est, potentibus præsidiis pugnare, quam nihil agere, idem sane valet de illo Fonticulorum usu in Medicina, quocum non raro cæcum experimentum instituitur; quam sæpe vicissim sua fiducia fallantur & decipiantur, qui ab eodem usu infallibilem utilitatem expectaverant, quotidiana docet experientia: quare juxta Bartholinum Cent. 2. Epist. 42. nolo aliorum infortunio discere, i.e. pericula per mortes facere, ut Plinius ait, atramen ex minus prosperis successibus infelicitè institutorum experimentorum aliquando sapientiam & prudentiam discere licet: Si conciliamus & colligimus elogia, quæ de Fonticulorum usu proferuntur, sane paucierunt morbi, in quibus iidem opem aliquam non obtulisse deprehenduntur:*
ast

est juxta Nazianzenum orat. XX. p. 122. nec ignis, nec ci-
 bus; nec ferrum, nec res ulla alia suapte natura vel maxime
 utilis est, vel maxime noxia, verum, ut iis, qui utuntur,
 placet: quare usus illorum non semper tutus est vid. A.
 N. C. Dec. 3. an. 1. obs. 100. & Cent. 1. p. 313. ut non paucos
 poeniteat hos aperuisse & delibasse fontes. Ast si in
 quibusdam individuus hi Fonticuli ad diversos capi-
 tis, pectoris & abdominis morbos, salubres deprehen-
 si fuere, quid ni sub nexu illarum circumstantiarum
 iidem, quando inconvenienter obstipati fuere, eos-
 dem affectus causari poterunt? ut propterea scru-
 tinium rationis & indagatio causæ in salutari tali effe-
 ctu difficilis, aut abscondita haud sit: imo miramur in-
 terdum quod talia ulcera artificialia, alio morbo-
 sa, ulcera curare soleant, juxta A. N. C. Dec. 1. an. 3. p. 369. de
 fonticulis in ulcere ani, Scultetum in armam. chirurg. tab.
 43. de fontic. in tibiæ ulceribus: aut quod fonticuli
 in aliis exterioribus afflictionibus utilitatem conci-
 liaverint, vid. A. N. C. Dec. 1. an. 9. p. 28. de font. in polypo-
 narium; in tuberculo nasi Sylvaticus Cent. 1. cons. 25. in
 berpete cons. 83. in oxæna & ulcere genæ Wepfer obs. p. 929.
 935. Haud tamen ea propter hanc remedii speciem
 pro universali, ne quidem pro proprio & sic dicto
 specifico auxilio in singulis talibus affectibus declara-
 re licet: Pessimus sane hodiernum obtinuit ille mos,
 ut in morbis intricatis aut desperatis ægri aut ad Fon-
 tes aut Fonticulos ablegentur, quasi hæc fida illa sint
 asyla, quæ miseros contra mortis judicium ac tela
 tueri & protegere queant: De Jacobo Sylvio refertur
 historia, quod Buchananus eius tumulo hæc inscri-
 pserit versiculos: *Sylvius hic situs est, gratis qui nihil*

fecit unquam; mortuus, & gratis quod legis ista, dolet.
Sane non pauci a Medicis non gratis, sed pro splen-
dido sostro & cum multis doloribus mortem aut exi-
miam naturalium suarum virium enervationem,
cum fontibus & fonticulis oblatam & provocatam, e-
munt; de quibus illud valer, quod *Livius* de *Pyrrhi*
archiatro refert, qui dum Fabricio pollicitus est,
quod Regem pharmaco quodam e medio tollere
vellet, hic conamen tale averfatus fuerit, & inimi-
cum per Epistolam monuerit, *ut a Medico sibi cave-*
at: æquali prudentia a Medicis cavendum est, qui
vel prompte, liberaliter & frequenter, aut teme-
re & imprudenter Fonticulis utuntur: non levis
conatus est illos ordinare, nec leve negotium est
mala illorum consecutaria tollere: de *Socrate Seneca*
Ep. 13. dicit, quod ipsum *Cicuta* magnum fecerit: ast
de fonticulis sæpe asserere possumus, quod neque
Medicum magnum, nec ægrum sanum fecerint:
non pauci inter spem ac metum, anxii tamen ad
hanc confugiunt anchoram: quare multis in aurem
dicendum est *Hippocratis* effatum: *si non prosis, saltem*
ne noceas. Bene itaque illi agunt, qui in Medico fo-
ro peccata commissionis & omissionis redarguunt;
id quod etiam de Fonticulorum commendatione
valet, qui vel ordinati aliquando nec prosunt, ast
nocent, vel omitti aut nocent, vel instituti iterum-
que occlusi damna inferunt: Hujus laudabilis co-
natus Tu memor es **NOBILISSIME DOMINE CAN-**
DIDATE, qui præsentī Inaugurali specimine *Fonti-*
culos concretione sua noxios perhibes, hancque obser-
vationem in historica relatione, causali explicatio-
ne,

ne, & fido Doctorum testimonio confirmasti: Approbo utiles hosce conatus, insuperque de honesto ac fausto Academicorum Tuorum laborum exitu Tibi gratulor: Divina enim clementia studia Tua, quæ hætenus haud vana ac levi assiduitate inter nos profecutus es, non modo prospero successu, sed & egregio beavit accremento, ut nunc saluberrimis dogmatibus abunde instructus, opus ipsum Medicum aggredi atque in hoc Foro DEO proximoque laudabili & ingenuo ardore, cum profectuum doctissimorum ornamento inservire poteris: Animi vigor ac præstantia, quo Te cœlestis Bonitas beavit ac instruxit, effecit, ut in brevi tempore, multa utilia & salutaria in elegantium Studiorum Tuorum accrementum redigere ac conferre valueris: nec fefellit Te spes, sed nunc frugem illam in negotio Medico ferre allaborabis, ut DEO proximoque acceptus esse queas. Licentiam nunc acquiris, ut egregia illa studia, quæ comparasti ad usum dirigere queas; Faxit DEUS feliciter! efficiatque ut omnia honesta Tua proposita ad vota succedant: Sis manesque sub eadem divina Bonitate benedictum instrumentum, ut gloriam altissimi proximique salubritatem multis modis augere possis: & qui in proprio Tuo corpore, quid nocu-menti Fonticuli occlusi afferant, expertus es, ita precor, ut talia & alia incommoda & vacillationes sanitatis, secundum divinam voluntatem, diutissime haud experiaris, sed ut sub desideratissima animi & corporis firmitate ac integritate de prosperrimis
cœpto:

cœptorum Tuorum successibus ac eventibus gau-
dere queas: Age itaque ut imposterum divina be-
nedictio uberrimis emolumentis Te prosequatur &
comitetur: sic habebō, quo mei in Te effusi inge-
nui voti semper memor constanti Favore ac pro-
penso affectu Te imposterum etiam prosequi que-
am: Dab. e Museo Halæ Magdeb. XI. Kalend.

Febr. A. O. R. cldccxxxi.

